

100

**PÁLAVSKÝCH
ROSTLIN**

fotografický průvodce

100 pálavských rostlin: fotografický průvodce

Text: Helena Prokešová, Kryštof Chytrý

Korektura textu: Jiří Danihelka

Fotografie: Kryštof Chytrý, Jan Miklín, Jiří Kmet, Dana Holubová,
Jiří Danihelka, Lubomír Hrouda, Iva Michalcová

Design, sazba, mapa: Jan Miklín

Vydal **Okrašlovací spolek Mikulov, z.s.** (22. dubna 1055/2, 692 01 Mikulov)
ve spolupráci se **Správou CHKO Pálava**

v roce 2020, 1. vydání

© Kryštof Chytrý, Jiří Kmet, Jan Miklín & Helena Prokešová 2020

www.krasnymikulov.cz | palava.nature.cz

ISBN: 978-80-270-7361-0

chráněná krajinná oblast

Pálava

skalní trávníky [s. 12](#)

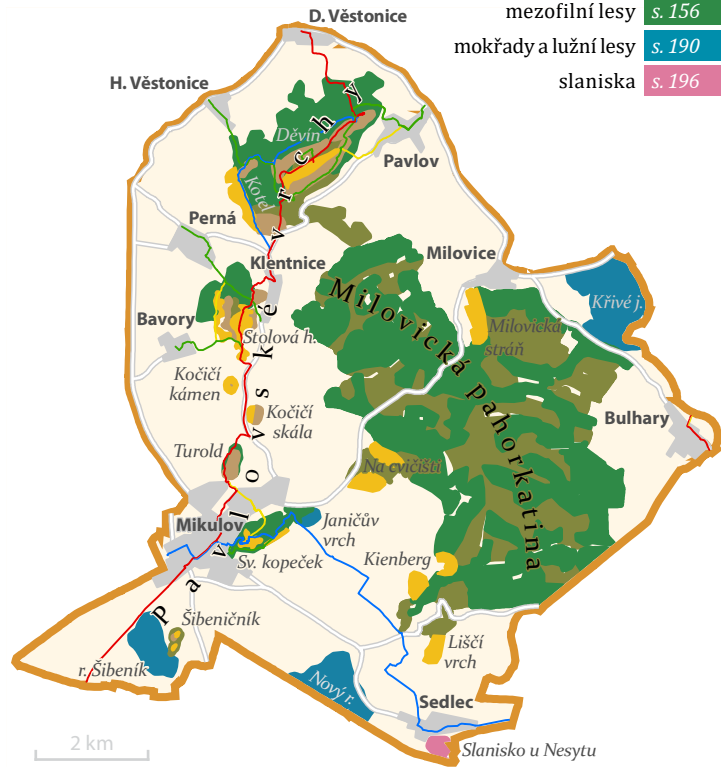
suché trávníky (stepi) [s. 88](#)

šípákové doubravy,
lemy a křoviny [s. 134](#)

mezofilní lesy [s. 156](#)

mokřady a lužní lesy [s. 190](#)

slaniska [s. 196](#)

Úvodem

V **chráněné krajinné oblasti Pálava** najdeme celou paletu rozmanitých biotopů – od **pozůstatků lužních lesů** a **slanisek** přes rozsáhlé **suťové lesy** a **doubravy** až po **skalní stepi**. Díky poloze v jedné z **nejteplejších** a **nejsušších oblastí** České republiky se na Pálavě vyskytují mnohé **teplomilné rostliny**, které u nás rostou často jen v pahorkatinách jižní Moravy. Na vápenec jsou zase vázané **horské druhy**, jež se na Pálavu během dob ledových rozšířily z Alp. Mimořádně druhově bohaté prostředí pak v této pestré krajině svým působením **pomohl dotvořit člověk**. Pro přežití mnoha druhů bylo důležité **citlivé lidské hospodaření** (typicky pastva koz, ovcí a dalších zvířat), které vinou intenzifikace zemědělství a lesnictví v posledních desetiletích takřka vymizelo a jehož zajišťování je důležitým úkolem **Správy CHKO Pálava**.

Vybrat **stovku druhů ze zhruba 1300**, které tady rostou, nebyl lehký úkol. Zvolili jsme jak druhy relativně běžné, které jsou ale na Pálavě hojné a nepřehlédnutelné, tak ty, které jinde v České republice rostou jen velmi vzácně nebo vůbec. Vznikl tak **fotografický průvodce**, který milovníky pálavské přírody seznámí s nejcharakterističtějšími rostlinami, jejich ekologií a rozšířením. Nechybí **tipy na místa**, kde na tyto druhy můžete narazit téměř s jistotou.

Jak knihu používat

Druhy jsou rozděleny do šesti základních skupin podle **biotopů**, v nichž nejčastěji rostou (barevný pás a piktogram). Pokud druh roste ve více biotopech, znázorňuje je doplňková barva.

Údaj v červeném kolečku vyjadřuje **stupeň ohrožení podle aktuálního červeného seznamu** (GRULICH 2017), a to **C1 (kriticky ohrožený**; druh bezprostředně ohrožený vyhoubením, přežívající jen na několika lokalitách v malém počtu jedinců), **C2 (silně ohrožený**; druh poměrně početný, jehož početnost se v poslední době prudce snižuje; nebo druh relativně stabilní, ovšem velmi vzácný), **C3 (ohrožený**; druh poměrně početný, jehož početnost v poslední době spíše klesá) a **C4 (vyžadující další pozornost**; druh, který v současnosti není přímo ohrožen, ale existují faktory, které by ho ohrozit mohly). Červený čtvereček informuje o stupni ohrožení dle zákona (resp. vyhlášky), který druhy rozděluje do tří skupin (**S1 kriticky ohrožené**, **S2 silně ohrožené** a **S3 ohrožené**). Kategorizace podle červených seznamů je aktuálnější a přesnější.

↑ 20–50 cm

Následují údaje o **průměrné výšce** dospělého jedince a obvyklé **době kvetení**, ta však záleží na aktuálním počasí, a může se dokonce o několik týdnů zpozdit (pokud je chladné a deštivé jaro), nebo naopak uspíšit (je-li jaro suché a teplé).

V závěru knihy najdete slovníček vybraných **odborných pojmů** a seznam **doporučené a použité literatury a webových zdrojů**.

Na mělké půdě nebo ve skalních štěrbinách se na osluněných svazích vyvíjejí tzv. **skalní stepi**. Najdeme v nich rostliny dobře přizpůsobené suchu, horku, ale i holomrazům. Především jsou to **trávy** (**kostrava draslavá** – s. 40), **keříčky** (**ožanka horská** – s. 58), **tučnolisté rostliny** (**netřesk výběžkatý srstnatý** – s. 52) nebo **jednoletky** (**paprška velkokvětá** – s. 60). Zastíněná stanoviště na severních svazích hostí společenstva s **pěchavou vápnomilnou** (s. 62), jimž se říká **pěchavové trávníky**. Jde o extrémní stanoviště, která jsou navíc ovlivňována prudkými větry, a připomínají tedy alpské bezlesí. Některé zdejší rostliny skutečně rostou například v Alpách nebo Tatrách nad hranicí lesa a pro jejich ojedinělý výskyt na nížinných vápencových skalách se jim říká **dealpinní rostliny**. Patří mezi ně také některé z druhů v Česku rostoucích pouze na Pálavě – **hvozdík Lumnitzerův** (s. 28) a **písečnice velkokvětá** (s. 64). Skalní stepi i pěchavové trávníky najdeme na **celém hřebeni Pavlovských vrchů od Děvína až po Šibeničnick**. Zejména na Janičově vrchu a Turoldu bohužel padly za oběť těžbě vápence. Reprezentační porosty se dochovaly ve větší míře na **Svatém kopečku** a v některých partiích **Stolové hory** a **masivu Děvína**.

Na mělkých kamenitých půdách, ale také na spraši se vyvíjejí **stepní trávníky**. Během poslední doby ledové spolutvořily krajinnou mozaiku, po oteplení a zvlhčení klimatu se však jejich rozšíření omezilo jen na nejsušší místa, například na **prudké jižní svahy v Pavlovských vrších a Milovické pahorkatině**. Ze svých prozatímních útočišť se po příchodu člověka stepní rostliny rozšířily po **pastvinách** a dnes jsou stepi na Pálavě opět významným krajinným prvkem. Pro stepní trávníky je příznačná **dominance travin**, vedle **kostrav** jsou zde časté **kavyly** (s. 32) nebo **ostřice nízká** (s. 56). Stepní trávníky na vysýchavějších místech se označují jako **úzkolisté suché trávníky**. Rostou v nich třeba **hlaváček jarní** (s. 98), **hvozdík Pontederův** (s. 104) nebo **rozrazil klasnatý** (s. 68). Naproti tomu na méně suchých stanovištích se utvářejí společenstva **širokolistých suchých trávníků**, která provázejí rostliny, jako jsou **chrpa čekánek** (s. 106), **dobromysl obecná** (s. 96) a **šalvěj luční** (s. 120). Širokolisté suché trávníky se vyvíjejí na **jednosečných loukách**, v **lesních lemech** nebo na starých **úhorech**. Suché trávníky se často vyskytují na místech, kde by dnes **bez hospodaření člověka převládal les**, a proto jsou závislé na **pravidelné pastvě nebo kosení**.

Hvozdík Lumnitzerův (*Dianthus lumnitzeri*)

C1

§2

10–20 cm

Popis Vytrvalá hustě trsnatá sivozelená bylina s plazivým větveným oddenkem. Lodyha oblá, lysá, s nevýraznými uzlinami, na vrcholu s 1–3 květy. Listy čárkovité, špičaté, kratší než lodyžní články. Květy vonné, korunní lístky dřívěné, bílé nebo světle růžové. Kalich a podkališní listénce s červenofialovým nádechem. Plod protáhlá tobolka.

Ekologie Roste na vápencových skalách a skalnatých svazích, na kamenitých humózních půdách.

Rozšíření Endemit střední Evropy, který se vyskytuje jen na jižní Moravě, v Dolních Rakousích, na jižním Slovensku a v severním Maďarsku. Druh chráněný v rámci soustavy Natura 2000. Existence pro Pálavu endemického poddruhu hvozdíku Lumnitzerova pálavského nebyla prokázána.

V ČR jej najdeme pouze v Pavlovských vrších, které představují nejsevernější lokalitu výskytu druhu.

V CHKO Pálava roste vzácně až roztroušeně v masivu Děvína a Stolové hory. Vidět jej můžeme například na fragmentu skalní stepi poblíž vyhlídky nad Klentnicí u Sirotčího hrádku nebo podél červené turistické značky na jižním svahu Stolové hory.

Hlaváček jarní (*Adonis vernalis*)

C2**§3**

10–40 cm

Popis Vytrvalá bylina s nevětvenou lodyhou a přisedlými listy členěnými v množství čárkovitých úkrojků. Kvete brzy na jaře před vyrašením listů, a to velkými (až 8 cm v průměru) nápadnými žlutými květy. Plod měchýřek.

Ekologie Vyhledává výslunné travnaté stepní stráně, kamenité svahy, okraje teplomilných křovin. Roste i ve světlých teplomilných doubravách. Většinou na bazických podkladech.

Rozšíření Vyskytuje se od jihozápadní Evropy po západní Sibiř.

V ČR roste zejména v nížinách a pahorkatinách Čech i Moravy, v Čechách od Českého středohoří po střední Polabí, na Moravě od její nejnižnější části na sever po Moravský kras.

V CHKO Pálava se vyskytuje vzácně až roztroušeně v Pavlovských vrších i Milovické pahorkatině. Velmi početná populace je například na Milovické stráni a na západním úpatí Kočičí skály.

Prvosenka jarní (*Primula veris*)

C4

↑ 4–20 cm

Popis Vytrvalá bylina s přímým chlupatým stvolem a přízemní růžicí listů. Listy jsou velké, vejčité až podlouhlé, měkké, svraskalé, podvinuté, na okraji vroubkované, s křídlatým řapíkem. Sytě žluté květy s trubkou, korunními cípy a výrazným bledozeleným zvonkovitým až trubkovitým kalichem jsou uspořádány do jednostranného koncového okolíku. Plod vejcovitá tobolka.

Ekologie Roste v dubohabřinách, teplomilných doubravách a jejich lemech, v řidších křovinách a polozastíněných travinobylinných společenstvech, vzácně v bučinách a suťových lesích. Vyžaduje vlhčí až mírně suché bazické až neutrální půdy, dobře zásobené živinami a vápníkem.

Rozšíření Vyskytuje se v Evropě, vyjma nejsevernějších a nejnižších oblastí, dále v Malé Asii a na Kavkazu.

V ČR je relativně častá od nížin po teplejší vrchoviny, vzácně ji najdeme i v podhůří.

V CHKO Pálava roste roztroušeně v Pavlovských vrších i Milovické pahorkatině. Vidět ji můžeme například podél červené turistické trasy od fotbalového hřiště nad Klentnicí na Stolovou horu.

Solenka Valerandova (*Samolus valerandi*)

C1

S1

↑ 15–40 cm

Popis Vytrvalá bylina s přízemní růžicí listů a dutou tupě hranatou lysou lodyhou. Lodyžní listy střídavé. Květy v koncových hroznech, kalich zvonkovitý, koruna kolovitá, bílá. Plod tobolka.

Ekologie Druh vázaný na zasolená stanoviště. Roste na slaniskách, slaných loukách, v příkopech a na obnažených dnech vodních nádrží v teplých oblastech, zřídka i jako polní plevel. V přímořských oblastech jej najdeme na útesech.

Rozšíření Vyskytuje se v mírném pásu Evropy, Asie a Severní Ameriky. Dále roste ve střední části Jižní Ameriky, v jižní a severní Africe a jižní Austrálii.

V ČR roste velmi vzácně ve středních a dříve i severozápadních Čechách, na Moravě byla v minulosti o něco hojnější, dnes pouze v okolí Sedlece u Mikulova, Rakvic, ojedinelé i jinde.

V CHKO Pálava se vyskytuje jen na Slanisku u Nesytu a na obnažených dnech rybníků lednické soustavy.

Slovník pojmů

areál území výskytu určitého druhu

arela část území výskytu určitého druhu, která je zároveň od souvislého areálu izolovaná; v ČR souvislý areál mnoha teplo-milných druhů (např. seselu sivého, s. 70) končí na Moravě a arely mají ve středních a severozápadních Čechách

endemit druh vyskytující se pouze v určitém území, pojem se vždy váže ke konkrétnímu území; endemitem Evropy je třeba sasanka hajní (s. 180), endemitem Panonské nížiny hvězdnice panonská pravá (s. 200)

reliktní druh nebo biotop, jehož současný areál je pozůstatkem souvislejšího rozšíření v minulosti; reliktní druhy jsou často vzácné, např. písečnice velkokvětá (s. 64)

bazický bazická (zásaditá) půda má pH vyšší než 7,5, což vyhovuje bazifilním rostlinám; v ČR jsou bazické půdy málo časté a roste na nich mnoho vzácných druhů

hrozen jednoduché hroznovité květenství s dlouhým větrem, na kterém vyrůstají květy s přibližně stejně dlouhými stopkami

chmýr ve štětinky přeměněný kalich připojený k nažce, slouží k rozšiřování větrem; především u hvězdicovitých rostlin

chocholík jednoduché hroznovité květenství s dolními květními stopkami prodlouženými, všechny květy jsou pak uspořádány přibližně v jedné rovině

žázýček blánitý výrůstek na rozhraní listové pochvy a čepele trav

květ útvar zajišťující pohlavní rozmnožování rostlin

kalich vnější část květu, obvykle zeleně zbarvená

koruna vnitřní část květu, zpravidla jinak než zeleně zbarvená

okvětí květ nerozlišený na kalich a korunu

tyčinka samčí pohlavní orgán produkující pyl

květenství soubor květů na rostlině; pokračování stonku v květenství se označuje jako **vřeteno**

lata složené hroznovité květenství

lichoklas složené květenství stažené do podoby klasu

lichopřeslen část složeného květenství; květy na zkrácených stopkách vyrůstají zdánlivě z jednoho místa

list skládá se z **čepele** (do plochy rozšířené části) a **řapíku** (stopky); někdy se rozlišuje i **pochva** (báze listu obepínající stonek nad místem, odkud list vyrůstá) a **palisty** (párové útvary na bázi řapíku nebo přisedlé čepele)

kopinatý protáhlý list, v dolní části nejširší, k oběma koncům zúžený
lichozpeřený složený list, jehož větveno je zakončeno jedním lichým lístkem

obkopinatý obráceně kopinatý list, nejširší v horní části

obejčitý list obráceně vejčitý, nejširší v horní části

peřenosečný list členěný téměř až ke střední žilce

sudozpeřený složený list s větvenem bez koncového lístku

vejčitý list tvarem podobný obrysu vejce, nejširší v dolní části

listen listu podobný útvar v květenství nebo pod ním

listenec listu podobný útvar vyrůstající na květní stopce

lodyha olistěný bylinný stonek

lusk většinou vícesemenný plod pukající břišním i hřbetním švem

masíčko výrůstek na semeni sloužící k rozšiřování prostřednictvím mravenců

měchýřek suchý, většinou vícesemenný plod otevírající se jedním švem

monokarpický druh jednoletá nebo víceletá rostlina, která kvete a plodí pouze jednou a potom odumírá

mošnička srostlý listen obalující nažku u ostřice

nažka suchý nepukavý jednosemenný plod

dvounažka plod spojený ze dvou částí, na něž se za zralosti rozpadá

obilka plod trav

oddenek podzemní stonek, většinou nezelený

okolík typ květenství; květy vyrůstají z jednoho místa a mají přibližně stejně dlouhé stopky nebo dosahují jedné roviny, může být složený z okolíčků

okolíček část složeného okolíku, okolík druhého řádu

obal soubor listenů pod okolíkem

obalíček soubor listenů pod okolíčkem

osina štětinovitý nebo vláskovitý, někdy značně dlouhý výrůstek v květech trav

- osinka** vláskovitý nebo štětinovitý výrůstek na okraji nebo vrcholu části rostliny
- pacibulka** útvar sloužící k vegetativnímu (nepohlavnímu) rozmnožování rostliny
- parazit** nezelená rostlina výživou plně vázaná na hostitele
haustorium kořeny parazitických rostlin uzpůsobené k vniknutí do pletiv hostitelské rostliny
- poloparazit** zelená parazitická rostlina, která od hostitele čerpá jen anorganické látky (hlavně minerály a vodu)
- paždí** místo na stonku, odkud vyrůstá list
- polokeř** rostlina s dřevnatými kořeny a bází stonku, většina jejího stonku je však bylinné konzistence (např. devaterník velkokvětý tmavý, s. 92)
- pysk** srůstem korunních lístků nebo okvěť vznikají květy připomínající ústa, jejich dvě části se pak označují jako horní a dolní pysk, viz např. medovník meduňkolistý (s. 146); u některých rostlin dochází k druhotnému zániku horního pysku (např. u ožanky horské, s. 58)
- spraš** vápnitá úlomkovitá usazená hornina navátá větrem
- stéblo** stonek trav, obvykle dutý, vyznačuje se přítomností kolének (ztlustlých uzlin)
- sterilní** bez reprodukčních orgánů nebo neplodný
- strboul** květenství se zkráceným větvenem a přisedlými květy, obvykle polokulovitěho tvaru
- stvol** bezlistý nevětvený stonek
- šešule** pukavý plochý plod, alespoň 3× delší než široký, rozdělený blanitou přehrádkou, otevírající se dvěma chlopněmi
šešulka plod podobný šešuli, ale přibližně stejně široký jako dlouhý
- tobolka** pukavý vícesemenný plod
- tvrdka** jednosemenný díl rozpadavého plodu tvořeného většinou čtyřmi tvrdkami
- úbor** květenství charakteristické pro hvězdicovité rostliny; květy přisedlé na rozšířeném vrcholu stonku, tzv. lůžku úboru
- vijan** květenství se dvěma řadami květů na spirálně stočeném větvení

Rejstřík

Árón východní (<i>Arum cylindraceum</i>)	156
Bahenka šášinovitá (<i>Crypsis schoenoides</i>)	208
Běložárka větevnatá (<i>Anthericum ramosum</i>)	12
Bílojetel německý (<i>Dorycnium germanicum</i>)	14
Bledule letní (<i>Leucojum aestivum</i>)	190
Blešník úplavičný (<i>Pulicaria dysenterica</i>)	196
Boryt barvířský (<i>Isatis tinctoria</i>)	16
Česnek šerý horský (<i>Allium senescens</i> subsp. <i>montanum</i>)	18
Česnek žlutý (<i>Allium flavum</i>)	20
Černýš rolní (<i>Melampyrum arvense</i>)	88
Čilimník poléhavý (<i>Cytisus procumbens</i>)	90
Čistec přímý (<i>Stachys recta</i>)	22
Devaterka poléhavá (<i>Fumana procumbens</i>)	24
Devaterník velkokvětý tmavý (<i>Helianthemum grandiflorum</i> subsp. <i>obscurum</i>)	92
Divizna brunátná (<i>Verbascum phoeniceum</i>)	94
Dobromysl obecná (<i>Origanum vulgare</i>)	96
Dřín jarní (<i>Cornus mas</i>)	134
Dub pýřitý (šípák) (<i>Quercus pubescens</i>)	136
Dymnivka dutá (<i>Corydalis cava</i>)	158
Dymnivka nízká (<i>Corydalis pumila</i>)	160
Hadí mord rakouský (<i>Scorzonera austriaca</i>)	26
Hadí mord maloúborný (<i>Scorzonera parviflora</i>)	198
Hlaváček jarní (<i>Adonis vernalis</i>)	98
Hrachor jarní (<i>Lathyrus vernus</i>)	162
Hvězdnice chlumní (<i>Aster amellus</i>)	100
Hvězdnice panonská pravá (<i>Tripolium pannonicum</i> subsp. <i>pannonicum</i>)	200
Hvězdnice zlatovlásek (<i>Galatella linosyris</i>)	102
Hvozdík Lumnitzerův (<i>Dianthus lumnitzeri</i>)	28
Hvozdík Pontederův (<i>Dianthus pontederiae</i>)	104
Chrupa čekánek (<i>Centaurea scabiosa</i>)	106
Chrupa latnatá (<i>Centaurea stoebe</i>)	30
Jaterník podléška (<i>Hepatica nobilis</i>)	164

Jitrocel přímořský brvitý (<i>Plantago maritima</i> subsp. <i>ciliata</i>)	202
Kakost krvavý (<i>Geranium sanguineum</i>)	138
Kamejka modronachová (<i>Buglossoides purpureocaerulea</i>)	140
Kavylly (<i>Stipa</i> spp.)	32
Kokořík vonný (<i>Polygonatum odoratum</i>)	142
Koniklec velkokvětý (<i>Pulsatilla grandis</i>)	34
Konvalinka vonná (<i>Convallaria majalis</i>)	166
Kopytník evropský (<i>Asarum europaeum</i>)	168
Kosatec nízký (<i>Iris pumila</i>)	36
Kosatec písečný (<i>Iris arenaria</i>)	38
Kosatec sibiřský (<i>Iris sibirica</i>)	192
Kosatec žlutý (<i>Iris pseudacorus</i>)	194
Kostřava draslavá (<i>Festuca csikhegyensis</i>)	40
Koulenka prodloužená (<i>Globularia bisnagarica</i>)	42
Křivatec nejmenší (<i>Gagea minima</i>)	170
Křivatec nizoučkový (<i>Gagea pusilla</i>)	108
Kuřinka obroubená (<i>Spergularia media</i>)	204
Len chlupatý (<i>Linum hirsutum</i>)	110
Len tenkolistý (<i>Linum tenuifolium</i>)	44
Lilie zlatohlavá (<i>Lilium martagon</i>)	172
Lomikámen vždyživý (<i>Saxifraga paniculata</i>)	46
Máčka ladní (<i>Eryngium campestre</i>)	112
Mahalebka obecná (<i>Prunus mahaleb</i>)	144
Mák bělokvětý jihomoravský (<i>Papaver maculosum</i> subsp. <i>austromoravicum</i>)	48
Medovník meduňkolistý (<i>Melittis melissophyllum</i>)	146
Mochna písečná (<i>Potentilla incana</i>)	50
Netřesk výběžkatý srstnatý (<i>Jovibarba globifera</i> subsp. <i>hirta</i>)	52
Ochmet evropský (<i>Loranthus europaeus</i>)	148
Oman oko Kristovo (<i>Inula oculus-christi</i>)	54
Oměj vlčí mor (<i>Aconitum lycoctonum</i>)	174
Ostřice nízká (<i>Carex humilis</i>)	56
Ožanka horská (<i>Teucrium montanum</i>)	58
Paprška velkokvětá (<i>Orlaya grandiflora</i>)	60
Pěchava vápnomilná (<i>Sesleria caerulea</i>)	62

Pipla osmahlá (<i>Nonea pulla</i>)	114
Písečnice velkokvětá (<i>Arenaria grandiflora</i>)	64
Pížmovka mošusová (<i>Adoxa moschatellina</i>)	176
Podbělek šupinatý (<i>Lathraea squamaria</i>)	178
Prorostlík srpovitý (<i>Bupleurum falcatum</i>)	116
Proskurník lékařský (<i>Althaea officinalis</i>)	206
Prvosenka jarní (<i>Primula veris</i>)	150
Pryšec chvojka (<i>Euphorbia cyparissias</i>)	66
Pryšec mnohobarvý (<i>Euphorbia epithymoides</i>)	152
Rozrazil klasnatý (<i>Veronica spicata</i>)	68
Sasanka hajní (<i>Anemone nemorosa</i>)	180
Sasanka pryskyřníkovitá (<i>Anemone ranunculoides</i>)	182
Sesel sivý (<i>Seseli osseum</i>)	70
Skrytěnka bodlinatá (<i>Crypsis aculeata</i>)	208
Sněženka podsněžník (<i>Galanthus nivalis</i>)	184
Solenka Valerandova (<i>Samolus valerandi</i>)	210
Svízel sivý (<i>Galium glaucum</i>)	72
Svízel vonný (<i>Galium odoratum</i>)	186
Šalvěj etiopská (<i>Salvia aethiopis</i>)	118
Šalvěj luční (<i>Salvia pratensis</i>)	120
Tařice horská Gmelinova (<i>Alyssum montanum</i> subsp. <i>gmelinii</i>)	74
Tařice skalní (<i>Aurinia saxatilis</i>)	76
Tolita lékařská (<i>Vincetoxicum hirundinaria</i>)	122
Třemdava bílá (<i>Dictamnus albus</i>)	154
Tužebník obecný (<i>Filipendula vulgaris</i>)	124
Večernice smutná (<i>Hesperis tristis</i>)	126
Violka divotvárná (<i>Viola mirabilis</i>)	188
Violka obojetná (<i>Viola ambigua</i>)	128
Violka trojbarevná skalní (<i>Viola tricolor</i> subsp. <i>saxatilis</i>)	78
Vítod větší (<i>Polygala major</i>)	130
Vlnice chlupatá (<i>Oxytropis pilosa</i>)	80
Vousatka prstnatá (<i>Bothriochloa ischaemum</i>)	82
Zahořanka žlutá (<i>Odontites luteus</i>)	84
Zárazy (<i>Orobancha</i> spp., <i>Phelipanche</i> spp.)	132
Zvonek sibiřský (<i>Campanula sibirica</i>)	86

Doporučená literatura a zdroje

Atlaspalavy.cz | příroda a krajina CHKO nejen na mapách

Botanickafotogalerie.cz | fotografická databáze rostlin

Botany.cz | webový fotografický atlas rostlin

Pladias.cz | databáze české flóry a vegetace

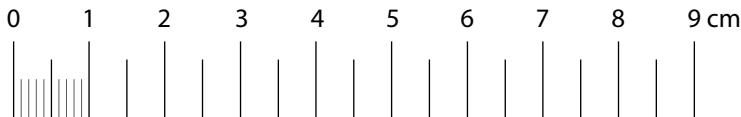
GRULICH, V. (2017) *Červený seznam cévnatých rostlin ČR*.
Příroda, č. 35, s. 75–133 s.

HROUDA, L. & SKOUMALOVÁ, A. (2018) *Rostliny naší přírody*.
Academia, 852 s.

CHYTRÝ, M., KUČERA, T., KOČÍ, M. , Grulich, V. & Lustyk, P. (2010)
Katalog biotopů České republiky. AOPK ČR, 304 s.

KAPLAN. Z. (2019) *Klíč ke květeně ČR*. Academia, 1172 s.

RIGASOVÁ, M., MACHÁČEK, P. & GRULICH, V. (2002) *Krajinou luhů
a stepí: Břeclavsko*. Moraviapress, 223 s.

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR

Správa CHKO Pálava

- *pečujeme o přírodu a krajinu na území chráněné krajinné oblasti a v dalších rezervacích na jižní Moravě*
- *mapujeme a monitorujeme stav přírody*
- *pořádáme exkurze a akce pro veřejnost*
- *připravujeme naučné stezky a informační panely*

Správa CHKO Pálava

Náměstí 32, 692 01 Mikulov

palava.nature.cz | palava@nature.cz

PŘÍRODA JE NAŠE DĚDICTVÍ I BUDOUCNOST

Okrašlovací spolek Mikulov

Spolek pro ochranu přírody, obnovu kulturní krajiny a péči o životní prostředí v Mikulově a jeho okolí.

www.krasnymikulov.cz

facebook.com/krasnymikulov

pečujeme o zeleň

sázíme stromy

pomáháme krajině

100 pálavských rostlin: fotografický průvodce

Text: Helena Prokešová, Kryštof Chytrý

Fotografie: Kryštof Chytrý, Jan Miklín, Jiří Kmet, Dana Holubová,

Jiří Danihelka, Lubomír Hrouda, Iva Michalcová

Design, sazba, mapa: Jan Miklín

Vydal Okrašlovací spolek Mikulov ve spolupráci se Správou CHKO Pálava

v roce 2020, 1. vydání, ISBN: 978-80-270-7361-0

www.krasnymikulov.cz | palava.nature.cz

